

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

ایتالو کالوینو
هرمیت در پاریس
ترجمه‌ی محمد حسین واقف

فهرست

۷	یادداشت مترجم فارسی
۹	دیباچه
۱۳	غریبه‌ای در تورین
۱۶	نویسنده و شهر
۱۷	پرسش‌نامه، ۱۹۵۶: پاسخ‌های ایتالو کالوینو به پرسش‌نامه‌ی ایل کافه
۲۶	خاطرات امریکایی ۱۹۶۰-۱۹۵۹
۱۲۶	کمونست دو نیم‌شده
۱۳۵	شرح احوال سیاسی مردی جوان
۱۶۰	نامه‌ای در دو نسخه
۱۶۳	زندگی‌نامه‌ی بی‌طرفانه
۱۶۹	هرمیت در پاریس
۱۷۷	جایی که در ۲۵ آوریل ۱۹۴۵ بودم
۱۸۱	گوش
۱۸۵	اوضاع ۱۹۷۸
۱۹۳	آیا من یک استالینست هم بودم؟
۲۰۱	تابستان ۵۶
۲۰۷	پرتله‌های پیشوا
۲۲۰	پشت موفقیت
۲۳۳	دوست داشتم مرکوتیو باشم
۲۳۴	شهر من نیویورک است
۲۳۹	مصاحبه با ماریا کورتی
۲۴۸	پی‌نوشت‌ها

یادداشت مترجم فارسی

هرمیت کارت شماره ۹ تاروت است. معادل جوکی، مرتاض، زاهد و درویش. مردی است نحیف، باریش بلند، که مردمان را ترک گفته تا در انزوا و مشقت بزید. هرمیت نمایشگر میل به روگرداندن از جامعه برای تمرکز بر جهان درون است. او در درون، دنبال پاسخ است و می‌داند که پاسخ‌ها تنها در سکوت و تنهایی یافت می‌شوند. در زندگی زمانی می‌رسد که بدیهیات را به چالش می‌کشیم و حس می‌کنیم واقعیتهای عمیق‌تر هست که طالب آن‌ایم. این جست‌وجو در اصل سفری انفرادی و در انزواست؛ زیرا پاسخ در جهان بیرون نیست، درون خود ماست. هرمیت برای ما یادآور دیورژانس یونانی است که با چراغ گرد شهر به دنبال انسان می‌گشت. هرمیت امیدوار است با رهایی از هر چه رنگ که تعلق می‌پذیرد به حقیقت دست یابد. با این‌همه، شهر پس‌زمینه‌ی زندگی هرمیت است. او غارنشین نشده، سفر قهرمانی را به پایان رسانده، رفته و بازگشته است. او هنوز در شهر است که دنبال انسان می‌گردد. نام کتاب از فصلی انتخاب شده که مصاحبه‌ی تلویزیون دولتی سویس با کالوینو است. او در کتاب کاخ سرنوشت‌های متقاطع از شخصیت‌های تاروت استفاده کرده بود و خود دهه‌ی هفتادش را بیش از هر چیز، هرمیت می‌دانست. منزوی بود، با این‌همه، شهر پرده‌ی پشت کارش بود. چون جوکی و مرتاض و زاهد و درویش بیش از آن‌که بر انزوای هرمیت و ماهیت حکیمانه‌ی انزوایش تکیه داشته باشند، ریاضت‌کشی و تصوف را به ذهن متبادر می‌کنند و همین‌طور چون نام خاص کارت و آن شخصیت کتاب کاخ سرنوشت‌های متقاطع است، تصمیم گرفتیم آن را ترجمه نکنیم و از خود هرمیت استفاده کنیم.

هر میت در پاریس نوشته‌های مستقلی شامل شرح احوال کالوینو به قلم خود اوست. از آن جا که این نوشته‌ها در زمانی طولانی، با اهداف و برای مخاطبانی گوناگون نوشته شده‌اند، این مجلد زندگی‌نامه‌ای کامل و یک‌دست نیست؛ بخش‌های بسیاری از زندگی کالوینورا ناگفته می‌گذارد و چیزهایی را به دفعات تکرار می‌کند، که هنگام نوشتن مقرر نبوده این‌ها یک‌جا منتشر شوند.

دیباچه

حجم عمده‌ی این کتاب از دوازده قطعه تشکیل شده که پیش‌تر ایتالو کالوینو آن‌ها را در کتاب‌های دیگری منتشر کرده است. این کتاب همچنین قطعه‌ای منتشر نشده به نام خاطرات امریکایی^۱ و همین‌طور هر میت در پاریس را در برمی‌گیرد که در ایتالیا منتشر نشده، ولی در لوگانو به صورت محدود چاپ شده بود.

در آگوست ۱۹۸۵، یک ماه پیش از عزیمت به دانشگاه هاروارد، کالوینو خسته و نگران بود. دوست داشت پیش از رسیدن به ایالات متحده‌ی امریکا تهیه‌ی شش سخنرانی هارواردش را به پایان برساند، اما نتوانست. اصلاحاتی اعمال می‌کرد، ترتیب‌ها را تغییر می‌داد، متن را دست‌کاری می‌کرد، سپس همه‌چیز را مانند قبل، یا تقریباً مانند قبل رها می‌کرد. هیچ پیشرفتی نمی‌کرد.

فکر کردم که یک راه‌حل ممکن ترغیب او برای گذر کردن به کاری دیگر و تمرکز بر یکی دیگر از پروژه‌های بسیاری است که در ذهن داشت. به سؤالم که پرسیدم «چرا سخنرانی‌ها را رها نمی‌کنی و سراغ تکمیل جاده به سن جوانی^۲ نمی‌روی؟» پاسخ داد «چون آن زندگی‌نامه‌ی من است و زندگی‌نامه‌ی من هنوز...»، جمله را تمام نکرد. آیا او در شرف گفتن این بود که «هنوز پایان نیافته»؟ یا شاید گمان می‌کرد «آن کتاب همه‌ی شرح حال من نیست؟»

1. American Diary

2. The Road to San Giovanni